

نوحہ بر شہادت امام حسین رضی اللہ عنہ

اے پیشوائے امت و فرزندِ مطفیؑ
 چشم و چراغِ خانہ زہرا و مرتضیٰ
 برخاست جا بہ جا ز زمیں نالہ و فغان
 بیداد چوں بہ جانِ تو کردند اشقیاء
 بگریستند زار ملائک بر آسماں
 گفتند ایں ستم بہ حسین علی چرا
 امت بہ نیزہ بُرد ز منزل بہ منزلی
 آں سر کہ آرمید بہ دامنِ مطفیؑ
 زخمِ سناں بہ عارضِ ابنِ علی غضب
 کاں بُود بوسہ گاہِ شب و روزِ مطفیؑ
 عباسِ شیرِ مردِ علمدارِ جاں نثار
 با دشمنان بہ جنگ بہ خیبر چو مرتضیٰ
 آں نوجوانِ خلدِ علی اکبرِ شہید
 ہمرنگِ جد بصورتِ زیبائے دلربا
 تعدادِ دشمنانِ شقی و تباہِ کار
 ہفتاد و دو مصاحبِ شہیرِ بے نوا
 ہر یک ز ہمرہانِ تو از تشنگیِ تپید
 دریا روان و کردہ بتو بندِ راہِ را
 بہرِ حسینِ ساقیِ کوثرِ درِ انتظار
 تابی دہد بہ تشنہ ز کوثرِ پیالہ ہا
 تابی کند بہ حشرِ محمدؑ شفا عتم
 ایں نوحہٗ حسینِ علی گفتہ ام عطا

مظلومِ کربلا
 مظلومِ کربلا
 لرزید آسماں
 مظلومِ کربلا
 چوں مردمِ جہاں
 مظلومِ کربلا
 بر شاخِ چو گُلے
 مظلومِ کربلا
 اے بے نیازِ رب
 مظلومِ کربلا
 غالب بہ یک ہزار
 مظلومِ کربلا
 از تشنگیِ تپید
 مظلومِ کربلا
 ہفتاد و دو ہزار
 مظلومِ کربلا
 جاں بر لیش رسید
 مظلومِ کربلا
 در خلدِ بیقرار
 مظلومِ کربلا
 آں صاحبِ کرم
 مظلومِ کربلا